

udvikle og forandre Lovgivningen og forbedre den paa saadanne Omraader, hvor den har vist sig at trænge dertil — det tror jeg ikke lettelig vil kunne modsiges af Nogen — men naar man har en Lovgivning paa et eller andet Omraade, som ad Erfaringens Vej har vist sig at være tilstrækkelig og formaalstjenlig, og som ikke har frembudt i Pragis de Misligheder, som man nu siger, at man vil rette, stiller jeg mig og tror at burde stille mig saaledes, at jeg siger, at saa udsætter man sig for i Stedet for at rette Noget, som man tror er galt, men som intet Menneffe hidtil har mærket er galt, let for at komme til at gjøre Noget, som viser sig, saa snart det skal udføres i Livet, at medføre Misligheder, som man ikke har forestillet sig. Det er i og for sig ikke nogen let Opgave forud at bedømme med Sikkerhed, hvilke Virkninger et Lovforslag, det være nok saa gennemtænkt, vil faae, saa snart det føres ud i Livet, men at føre et Lovforslag ud i Livet paa Grund af formentlige Misligheder, som ikke ere sølte under en 27aarig Bestaaen af den tidligere Lovgivning, det gjentager jeg, stiller sig for mig som overordentligt betænkeligt af de Grunde, jeg har nævnt.

Justitsministeren (Mellermann):

Seg skal blot overfor de Bemærkninger, der nu fremkom fra den ærede Ordfører for Mindretallet — om Forladelse, fra en af de Herrer i Mindretallet; det ærede Medlem (Beth) frabad sig jo i Begyndelsen af sit første Foredrag at betragtes som Ordfører for Mindretallet — udtale, at jeg kan paa ingen Maade være med til at sige, at man ikke har sølt Noget til Ulemper og Mangler ved Loven af 23de Januar 1862. Seg har ogsaa færdebes en Del blandt Folk af Forretningsverdenen, og jeg har meget ofte hørt det omtale som en stor Mangel ved Fimaloven, navnlig at der her til Lands findes den Abnormitet, at der er ansvarlige Selskaber, hvor dog ikke de enkelte Medlemmer i Virkeligheden ere solidarisk ansvarlige. Det har jeg ofte hørt beklage, netop i Forretningsverdenen, som Noget, der gjorde Forholdet usikkert og gjorde, at vi i den Henseende stod tilbage for Andre. Ligeledes har jeg troet, at der heller ikke mangler tilstrækkelige Vidnesbyrd om, at det er en Mangel ved vor Lovgivning, at der ved Aktieselskabernes Optagelse i Handelsregistrene mangler saadanne ganske nødvendige og ønskelige Oplysninger som, om Kapitalen er indbetalt eller ikke, eller hvor Meget der er indbetalt paa Aktierne. Seg maa derfor fastholde, at det paa ingen Maade kan siges,

at intet Menneffe har beklaget sig over Fimaloven af 23de Januar 1862. Naar man vil appellere til, hvad der er passeret paa Handelsmødet, tror jeg heller ikke, at det er det, man der har ment, at der ikke trænges til Reformer i den Henseende, og at man ønskede at blive staaende ved den gamle Fimalov af 1862. Det er jeg overbevist om, at slet Ingen vil. Det er jo meget rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde, at det er en vanskelig Sag at give Lov. Det vide vi nok, men derfor kunne vi dog ikke lade være med det. Det er jo dog det, man alligevel gjør hver Dag, Skjøndt man jo naturligvis meget godt veed, at man derved kan risikere at begaa Feil. Det have vi set før, og det ville vi komme til at se, saa længe Verden staaar. Den almindelige Betragtning om de umaadelige Vanskeligheder, der skulle være derved, forekommer mig derfor ikke at kunne nytte Noget. Det hører til den Slags Ting, hvor man maa fremad paa Veien, selv om der er den Risiko forbunden dermed, at man kan komme til at begaa Feilgreb, som senere maa rettes. Seg kan derfor ikke skjønne, at der i de sidste Udtalelser af det ærede Medlem er Noget, der egentlig kan vække Tvivl med Hensyn til Stillingen til denne Sag.

M. Nielsen: Naar saavel den høitærede Minister som den ærede Ordfører fremhævede den store Betydning, det skulde have, om vi vedtog dette Lovforslag, fordi vi derved gjorde et Skridt videre paa Veien til sælles nordisk Lovgivning, finder jeg Grund til at udtale, at i den Henseende er der ikke Spor af Forskjel mellem Flertallet og Mindretallet, men den fuldeste Enighed. Seg kan sige for mit eget Vedkommende, at jeg er fast overbevist om, at de ærede Medlemmer, der have sluttet sig til Lovforslaget, ikke nære et inderligere Ønske derom end jeg. Naar det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (M. S. Larsen) gjorde gjældende, at jeg havde sagt, at det, der ved dette Lovforslag tilføjedes, ikke indeholdt noget nævneværdigt Fremskridt, har jeg ikke sagt det, det maa bero paa en Misforstaaelse. Seg maa imidlertid sige, at den Ængstelse, jeg nærede for, at dette Lovforslag, naar det kommer til at virke i Pragis, ikke vil komme til at virke, som det ærede Flertal har tænkt sig, er bleven bestyrket ved de Udtalelser, vi hørte før fra den høitærede Minister, da han, saavidt jeg forstod ham, antydede, at i alt Fald større Forretninger — han nævnedes jo Forretninger af samme Omfang, som han havde tilføjat, skulde indbrages under Lovforslaget — sandsynligvis vilde blive moralist